

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Bluroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminecă.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Rugăciunea.

... Acest fel cu nimica nu poate eși fără numai cu rugăciune...!"

Nu spun ceva nou, când afirm, că în ziua de azi sunt puține suflete rugătoare. Puțini sunt, cari se roagă, mai puțini, cari iubesc rugăciunea și se roagă cu suflet. Și este foarte trist; pentru că este semnul indiferentismului, care este cea mai generată și cea mai blăstămată cangrenă a secolului nostru, care face ca bisericile noastre să se golească, care face să se rărească șirul eroilor de credință și împopulează iadul cu suflete nespuse de nefericite.

Durere, chiar și între persoane — de altcum — religioase, găsim suflete, cari nu știu să prețuiască îndeajuns rugăciunea și din acest motiv nici nu o practizează în modul acela cum cere momentuoșitatea și însemnă-

tatea ei. Vin ei la biserică fără ca să zică barem un Tatăl Nostru bine.

Deși este evident, că trebuie să ne rugăm și încă bine. Chiar dacă nu ar sta rugăciunea în strânsă legătură cu mântuirea sufletului și atunci ar trebui să simțim un un imbold spre rugăciune. Pentru că rugăciunea bună — deja în sine — este ceva frumos, nobil. Sigur doar catehismul ne spune, că atunci când ne rugăm, vorbim cu Dzeu... Oare nu este lucru frumos a vorbi cu ființa supremă, cu Stăpânul universului? Și fiindcă rugăciunea este o ocupație frumoasă, chiar pentru aceea și sufletul este inabilitat prin ea. Dar numai prin rugăciunea bună, care iesă din adâncul sufletului, când nu numai gura vorbește, nu numai buzele se mișcă, ci vorbește și inima și se mișcă coardele ei... Aceasta rugăciune curățește sufletul de murdărie.

Pentru că atunci, când rugăciunea pentru iertarea păcatelor se ridică din suflet, tot atunci acel suflet recunoaște, că păcatul și patimile sunt lucruri urite, pete pe suflet și repetându-se rugăciunile, sufletul se convinge tot mai mult despre răutatea păcatului, așa că pe urmă îl părăsește. Rugăciunea bună șterge acel noroi, ce se lipește de suflet în viața de toate zilele. Doar mânia, supărarea, neplăcerile și altele multe, cași praful drumului pe hainele noastre, se depun pe suflet. Și câte odată acest praf aduce moarte.

Însă cine știe să se roage bine, acela se ridică în apus, de soare pe aripile rugăciunii la Dumnezeu și uită neplăcerile, iartă pe aceia, cari l-au neîndreptățit și sufletul lui se împacă... Sufletul rugător înțelege limba, prin care Dumnezeu ne vorbește prin miile de frumsețe ale naturii. Nu umblă fără rost în biserică naturii, ci în pu-

terea reînnoitoare de viață a primăverii recunoaște puterea creatoare a lui Dzeu și strigă: O, cât de grandioasă și frumoasă este viața naturii și toate aceste Tu le-ai adus la existență, Dumnezeuule nemărginit în putere. În căldura soarelui simte dragostea ferbinte a Părintelui ceresc. Din cântul păsărilor înțelege, că ele preamăresc pe Dumnezeu. Și dacă sosește vara și toamna și pomii sunt încărcăți de fructe gustoase și țarinele leagănă marea spicelor coapte, cu o adâncă rugăciune de mulțumită se întoarce sufletul către Acela, care aceste toate le-a dat: mulțumită Ție pentru aceste toate, Dumnezeuule nesfârșit în bunătate!

Iată influența binefăcătoare și nobilă a rugăciunii. Să o iubim, să ne deprindem cu ea. Să nu treacă ziua ca cel puțin dimineața și seara să nu ne ridicăm la Atotstăpânitorul, ca să-i cerem îndurarea și iubirea Lui, ca să preamărim grandioarea-i neajunsă, cerându-ne har și putere suficientă pentru lupta vieții.

Mismar

Despre caracter.

Cartagina trimite solie de pace în Roma.

Conducerea soliei a fost încredințată unui prizonier Roman cu numele Regulus, dela care a luat jurământ, că la caz că misiunea sa nu va fi încoronată cu succes, se va reîntoarce în captivitate.

Vă puteți inchipui bucuria sufletului său, când s'a văzut acasă, în Roma lui iubită. Și putea să rămână acolo definitiv, dacă se realizează pacea. Dar știți ce a făcut? El a agitat mai tare pentru continuarea războiului, iar când l-a îndemnat Senatul să rămână acasă, căci jurământul făcut de silă nu obligă, Regulus răspunse astfel:

„Doar vreți să fim cu orice preț necinstiți? Bine știu că reîntorcându-mă mă așteaptă chinurile și moartea. Dar ce mici sunt acestea față de rănilile unui suflet păcătos, față de rușinea faptei infame. Să fiu chiar prizonierul Cartaginezilor, dar vreau să-mi păstrez (jurământul) curat caracterul meu de Roman.

S'a reîntors în Cartagina unde l-au ucis între chinuri îngrozitoare.

Acesta fu caracterul unui roman, dar atunci cum trebuie să fie caracterul unui creștin? Nu se poate ca toți să fim bogați, cu atât mai puțin să fim toți savanți, însă se poate pretinde ca toți să fie oameni de caracter.

La puțini li-e dat să cucerească țări, pe puțini îi împodobeste Coroana Regală, însă

a cuceri împărăția vastă și plină de tezaur a sufletului și a o pune pe fruntea noastră, — a caracterului bărbătesc, — este o problemă atât de mare și atât de sfântă, care se impune fiecărui tânăr fără excepție.

Problema ne așteaptă pe fiecare. Mulți sunt cari fug de ea. Noi nu cred să fugim de ea.

Caracterul nu se dobândește la loterie. El este rezultatul unei auto-educații, rezultatul lepădării de sine și a unei aspre lupte sufletești.

Costainuc Mihai

Zile sfinte. Odată cu începutul postului mare a început și seria misiunilor sfinte pe teritoriul vicariatului. Până acum s'au ținut misiuni în Rona de jos și Giulești.

Cele din Rona au fost conduse de pâr. superior al Mănăstirii Moiseiului *Leo Manu*, aptitudinile căruia asigură dela început reușita. Zilele de 28 Februarie — 4 Martie vor rămânea încă mult timp adânc săpate în sufletul poporului de acolo. Predicile — 2 la zi, seara și dimineața au avut darul, de a aduce la sf. Taină a împărtășirii numărul de 436 al credincioșilor. Misiunile s'au terminat în ziua de 4 Martie cu impresionante servicii dumnezeiești: binecuvântarea Crucii comemorative, procesiunea la cimitir, ruga pentru morți.

În zilele de 8—11 Martie s'au ținut misiuni în Giulești.

Aceste au fost conduse de *Titu Berinde* preot în Sighet. Poporul înțelegător a primit cu bucurie cuvântul viu. S'au mărturisit și cuminecat 515 credincioși. Aici misiunile s'au terminat cu procesiune euharistică, ceva nou pentru credincioșii noștri dela sale.

Acum în continuarea seriei vor urma parohiile Leordina, Vișeu, Ieud și Sighet aceste sub conducerea pâr. Manu și Berbești (15—18 Martie) sub conducerea preotului *Titu Berinde*. Să dea Domnul, ca cuvântul sămănat să aducă rod însuțit.

Ecaterina Covaciu secretara Agrului din Firiza. Raportul despre constituirea Agrului din Firiza afară de bucuria, că s'au trezit și acolo sufletele, mi-a adus și surpriză neașteptată, — dar dintre cele mai plăcute: Prima rândunică, prima femeie în oastea combatantă a Agrului dela organizațiile sătești. Cred că *Ecaterina Covaciu* este preoteasa parohiei Firiza și dacă este așa, este prima preoteasă, care a înțeles rostul și rolul preotesei: de a fi spre ajutorul soțului său în munca grea a pastorației. Ghița este spartă... urmează ca și altele să facă asemenea.

Mare mișcare pe teren agrist. Odată cu începutul primăverii, parcă se înseninează și orizontul plin de nori leneși al Agrului Afară de raporturile publicate în întregime în alt loc loc al gazetei noastre, am mai primit o mulțime de rapoarte, pe care, în lipsă de spațiu și

spre regretul nostru nu le putem publica în întregime. Aceasta nu însemnează, că nu stăm la dispoziția tuturor ori și când. Și cerem insistent ca totdeauna să avem fericita imposibilitate de a publica toate rapoartele soșite în întregime.

Așa avem raport dela organizația foarte activă din Văleni, care în ziua de 11 Martie și-a desvoltat programul său obișnuit, conferințe desvoltate de pâr. *Anton Dunca* și președintele *Kirchmaier Petru* în cadrul drăguț al copiilor.

Din Budești avem rapoartele despre ședințele ținute în zilele de 11 Februarie, 25 Febr. și 4 Martie. Aici afară de preotul local, *M. On. Ștefan Ilniczky* au ținut conferințe președintele *Ioan Bud I. Găvrilă*, *Ioan Bud I. Vasile* despre creșterea pruncilor. *Indrei Gruieț* despre bunăcuviința în biserică. *Ioan Bud I. Todor* despre rătăcirea omului de azi. *Petru Ciceu* despre *Maica Domnului*. Aici este de însemnat, că afară de preot, conferenții toți sunt țărani.

T. Berinde

Un film bun.

(Viața și minunile sf. Anton din Padova).

Cele două cinematografe din Sighet arareori aduc filme, ca acela, care a rulat zilele aceste. Cât de frumos ar fi, dacă în anumite răstimpuri ar rula și filme bune, ca și oamenii, cari din convingere religioasă nu pot să vadă filmele imorale — să aibă ocazia de a se distra, mai mult, de a învăța.

Dar de abia câteva îmi aduc aminte, la cari un creștin bun a putut să meargă. Am văzut „Ben Hur,” „Regele regilor” și altele, acum apoi am văzut viața și minunile celui mai popular sfânt: *Anton din Padova*.

Filmul a redat momentele principale din viața acestui sfânt. L-am văzut pe copilul *Fernando* în casa părintească îndeplinindu-și cu sfințenie da-

torințele creștinești. Prima minune, când tatăl său îi poruncește să alunge păsările care fac pagube în holde. La glasul clopotului el simțeste, că Dumnezeu îl cheamă la datorință, însă nici porunca tatălui său nu o vrea călca. Se roagă și îngerii cerului îi dau ajutor. Cu glas dulce invită păsările, ca să între pe geamul deschis în casă, unde ele apoi rămân închise, pânăcând micul *Fernando* se reintoarce dela biserică. L-am văzut apoi, cum își îndeplinește dorința ferbinte de a intra într'un ord călugăresc. Il vedem în haina albă a Augustinilor. Disciplina acestui ord nu-l îndestulește, vrea să plece cu „sărăcuții” sfântului *Francisc* în țări îndepărtate să vestească Evangelia. Reușește, ca franciscan pornește în Maroc, însă suferă naufragiu și

aşa ajunge înapoi în Italia unde apoi — Dumnezeu prin el săvârşeşte seria de minuni, care îl fac pe el atât de mult iubit şi cinstit de creştini.

Este interesantă una dintre aceste. Cum el vestea Cuvântul, nişte oameni duri, împietriţi cu inima îi zic: noi vom crede tot ce zici, dacă azinul de trei zile nemâncat în loc să alerge la ovăs se va închina sfintei Euharistiei. Minunea se întâmplă. După trei zile de foame animalul este dus în faţa bisericii. Sfântul Anton stă la uşa bisericii în mână cu sf. Euharistie, iar lângă el un om cu ovăsul în mână. Animalul se uită la ovăs, dar i se pare mai principal sf. Sacrament. Şi greoi se pune în genunchi. Marea mulţime văzând aceasta minune cutremurat dă crezământ cuvintelor sfântului.

Aşa redă filmul aproape toate minunile sfântului.

Cât de bine ar fi, dacă am avea cât de multe filme ca acesta!

Mult s'ar putea face, dacă tehnica de azi ar înţelege chemarea sa! Şi e mirare că nu o înţelege, când şi peştii şi păsările sfântului Anton o au înţeles.

Cătră Ven. Cler din districtul Sighet.

No. 184—934 prot.

Prin aceste sunt invitaţi fraţii preoţi din districtul Sighetului, cari încă nu au făcut, să satisfacă cât mai fără amânare graţiosului ordin Nr. 4600—933 (vezi circ.) cu privire la colecta pentru fraţii din risipire şi scadent pe sfârşitul lui Nov. 1933.

Sumele mari sau mici, cari s'au colectat sau se vor colecta, să se înainteze acestui oficiu împreună cu tablou până la data de 27 Martie a. c.

Situaţia precară a fraţilor

risipiţi în marea celor de alta lege, este motiv suficient, ca fiecare preot să-şi pună întregul suflet în aceasta acţiune, de altcum urgitat din partea Preaven. Ordinariat.

Oficiul protopopesc
Sighet, la 14 Martie 1934

p. protopop:
preot TITU BERINDE

Cătră Veneratul Cler din Districtul Sighet.

No. 183—934 prot.

Se atrage atenţiunea Ven. Cler din district asupra graţiosului ordin Nr. 453—934 (Circularul Nr. II. 934) cu privire la edificiile şcolare. În consecinţă sunt invitaţi toţi acei fraţi preoţi, cari încă nu au satisfăcut acestui înalt ordin, ca la termenul fixat să înainteze acestui oficiu toate actele cerute.

Oficiul protopopesc
Sighet, la 14 Martie 1934.

p. protopop:
preot TITU BERINDE

Calendar săptămânal.

18 — 24 Martie 1934.

18. Dumineca IV din post. (Ap. Ev. 6. 13

Ev. Marcu 9. 17.) Ep. Ciril † 386

19. Luni M. Crisant † 286 şi Dariu

20. Marţi PP. ucişi în Sava

21. Mercuri Iacob † 822

22. Joi M. Vasiliu † 362

23. Vineri M. Nicon † 250

24. Sâmbătă C. Zaharie.

„... Când ajunaţi nu vă faceţi trişti caşi cei făţarnici, că-şi smolesc feţele lor, ca să se arate oamenilor că ajună. Adevăr zic vouă, că şi-au luat plata lor.”

„Iară tu când ajuni, unge capul tău şi faţa ta o spală, ca să nu te arăţi oamenilor, că ajuni, ci Tatălui tău, celui ce este întru ascuns şi Tatăl tău, cel ce vede întru ascuns va da ţie la arătare.” (Mat. 6, 16—17) „...Scris este: nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dzeu.” (Mat. 4, 4.)